

NOWIUCHNY (2) *ai*

N sg m nowiuchny (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Intens. od „nowy” ‘świeży, młody’; novellus Mącz, Calep, Cn (2) : Novellus, Nowiuchny. Mącz 251d; Calep 705a; [Novellus, new gepflantzt. Pol. nowo łzczepiony/ nowiuchny. Volck 414, Nnn2v].

Cf **NOWIUTKI**

IM